

[Energiministeren]

Energistyrelsens cirkulæreskrivelse af 10. juni 1980 giver kommunalbestyrelser og amtsråd en uddybende redegørelse vedrørende anvendelse af forbudsbestemmelsen. Således uddyber cirkulæreskrivelsen baggrunden for bestemmelsen, dens praktiske anvendelse og relationen til vedvarende energi. Endvidere redegøres for grundlaget for anvendelsen af bestemmelsen.

I forbindelse med spørgsmålet om grundlaget for bestemmelsens anvendelse er det – i overensstemmelse med loven og bemærkningerne til lovforslaget – i cirkulæreskrivelsen præciseret, at det er en forudsætning for at bringe § 21 i anvendelse, at varmeplanarbejdet er kommet så langt, at det er afklaret, at et område, der bliver omfattet af et § 21-forbud, skal have kollektiv varmforsyning.

Det er lovens intention, at eventuelle § 21-forbud skal udstedes på et tidligt tidspunkt i planlægningen bl. a. for at sikre, at brugerne ikke foretager investeringer i fyringsanlæg m. v., som unyttiggøres ved en fremtidig tilslutning til det kollektive system.

I bemærkningerne til lovforslaget er som eksempler på plangrundlag, der kan danne udgangspunkt for et § 21-forbud, nævnt såvel de egentlige varmforsyningsplaner som det forberedende arbejde i forbindelse med udarbejdelsen af planerne (i bemærkningerne eksempelvis præciseret ved varmeplandirektiver). Det er ikke en nødvendig forudsætning for udstedelse af et varmeplandirektiv, at der er foretaget en kortlægning.

Jeg finder, at det er vigtigt ud over at henvise kommunernes og amtskommunernes opmærksomhed på ovennævnte også at gøre dem opmærksom på, at der inden for lovens rammer kan tænkes andre plangrundlag for anvendelse af bestemmelsen, men naturligvis stadig på vilkår af, at den ny bebyggelse eller de områder med ny bebyggelse, der påtænkes omfattet af et § 21-forbud, planlægges kollektivt varmforsynet.

Det er således klart, at cirkulæreskrivelsen alene præciserer en lovhjemmel som kommunalbestyrelser (og amtsråd) allerede har i medfør af varmforsyningsloven, samt at skrivelsen ved at gøre kommunalbestyrelser og amtsråd opmærksom på denne hjemmel kan medvirke til, at den ændring af varmforsyningsstrukturen, som er intentionen med varmforsyningsloven og dens planlægningsbestemmelser, kan gennemføres.

Jeg finder derfor ikke, at der er tale om nogen overskridelse af de beføjelser, der i henhold til varmforsyningsloven er tillagt mig.

Spm. nr. 985

Til *ministeren for skatter og afgifter* (24/6 80) af:

Gammelgaard (KF):

»Vil ministeren afkræfte, at der foregår nordiske ministerforhandlinger om en ordning, der betyder, at der i fremtiden ikke kan købes afgiftsfri varer på færge- og skibsruter mellem de nordiske lande?«

Begrundelse

I følge Ritzaus Bureau, der fra rederikredse er orienteret om, at der skulle finde sådanne forhandlinger sted på nordisk ministerplan, har direktør Sten Rasmussen fra DFDS udtalt, at en gennemførelse af planerne vil få katastrofale følger for den interne turisme og specielt for de internordiske trafikforbindelser, hvor det vil betyde lukning af færgeruterne i løbet af to år.

Dertil kommer, at ministeren, hvis han går ind i realitetsforhandlinger om en sådan ordning, tilsyneladende er ligeglad med, at et forbud først og fremmest vil ramme de tusinder af pensionister, for hvem især turene over Øresund er et lyspunkt i en tilværelse, som bl. a. det danske beskatningssystem ikke har gjort alt for spændende.

De rejser med små penge, og da det i forvejen er meget begrænset, hvad de på deres korte ture må indføre af afgiftsfri varer, kan der næppe være tale om noget større provenutab for staten sammenlignet med de summer, grænsehandelen mod syd omfatter.

Heller ikke den afgiftsfri handel på de større færgeruter mellem Norge, Sverige og Danmark kan være af væsentlig finansiel betydning, hvorimod en nedlæggelse af ruterne vil bevirke en yderligere forøgelse af den arbejdsløshed, der er stor nok i forvejen. Et eventuelt forbud må derfor i enhver henseende forekomme meningsløst.

Besvarelse (1/7 80):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):